

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν 9^η / 22^η Νοεμβρίου 2022, έωρτάσθη υπό του Πατριαρχείου ή δεκάτη έβδόμη έπέτειος τής Ένθρονίσεως τής Α.Θ.Μ. του Πατρός ήμων και Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τό έτος 2005.

Διά τό γεγονός τουτο έλαβε χώραν Δοξολογία τήν 10.30 π.μ. ώραν είς τό Καθολικόν του Πανιέρου Ναου τής Άναστάσεως.

Τής Δοξολογίας προεξήρξεν ή Α.Θ.Μ., ό Πατήρ ήμων και Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων των Άρχιερέων, Ιερομονάχων και διακόνων του Πατριαρχείου και μετεχόντων μελών του πληρώματος τής Έκκλησίας Ιεροσολύμων και προσκυνητών, παρουσία του Γενικού Προξένου τής Ελλάδος είς τά Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα και έκατοπεντήκοντα μελών τής Φρεγάτας Σαλαμίνας του Έλληνικού Ναυτικού, έλθόντος έκ Χάϊφας μετά του έπιτίμου Προξένου τής Ελλάδος είς Χάϊφαν κ. Κωνσταντίνου Ζηνοβίου και μετά του μέλους τής Έλληνικής Πρεσβείας – Τμήματος Ναυτικού είς Τέλ Άβίβ κ. Τσίρου.

Μετά τήν Δοξολογίαν έλαβε χώραν άνοδος είς τό Πατριαρχείον.

Ένταυθα προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον πρώτον ό Γέρων Αρχιγραμματεός Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινης κ. Άρίσταρχος διά τής κάτωθι προσφωνήσεως αυτου:

“Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Έν χαρᾷ πεπληρωμένη πανηγυρικῶς έορτάζει σήμερα η Έκκλησία Σιών τής Αγίας μετά τής έν Αυτῇ γεραρᾶς Άγιοταφικῆς Άδελφότητος διά Δοξολογίας είς τόν πανίερν Ναόν τής Άναστάσεως έν άθρόα συνάξει κλήρου και λαου, γεγονός ιστορικόν, λίαν σημαντικόν, ευχάριστον και έλπιδοφόρον, λαβόν χώραν πρό δεκαεπταετίας έν έτει σωτηρίω 2005, τήν έκλογήν δηλονότι τής Υμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος είς τόν μαρτυρικόν και ένδοξον Ιεροσολυμιτικόν Πατριαρχικόν θρόνον του άγίου Ιακώβου του Άδελφοθέου.

Τό γεγονός τουτο, πέραν τής σημασίας αυτου πρωτίστως διά τήν συγκρότησιν, συνοχήν, ευστάθειαν και ειρήνην του θεσμου τής Έκκλησίας, κέκτηται ιδιαιτέραν σημασίαν και διά τό ότι ήλθε νά θέση τέλος είς σύντομον ευτυχῶς, ζοφεράν όμως και άκρως έπιζημίαν δυστυχῶς περίοδον τής ζωῆς τής Έκκλησίας Ιεροσολύμων. Έκκλησία και Άδελφότης ευρέθησαν τότε έξαπίνης άναυδοι πρό του άπροόπτου τής συνάψεως άνεντίμων συμφωνιών, γενομένων άνευ τής γνώσεως αυτών. Αί συμφωνίαί αυται υποθήκευσαν, άν μή άπεμπόλησαν, περιουσίαν του Πατριαρχείου είς τήν Παλαιάν Πόλιν των Ιεροσολύμων και δή είς περιοχήν αντίκρυς του Ναου τής Άναστάσεως, άνεκτιμήτου υλικῆς, πολύ δε περισσότερον πολιτιστικῆς άξίας και διετάραξαν τό άπ' αιώνων ισχυρον και Άγιογραφικῶς και διεθνῶς έπικεκυρωμένον καθεστῶς τής Παλαιᾶς Πόλεως. Η Άδελφότης τότε διαμαρτυρομένη έκκλησιαστικῶς, άπεκήρυξε τόν πρωταίτιον των συμφωνιών αυτών, θεωρούσα δε έαυτήν ως ένεργόν

κοινωνόν μέλος τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί σεβομένη τόν θεσμόν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπετάθη εἰς αὐτό, τοῦτο δέ συνεκάλεσε Σύνοδον Πανορθόδοξον- γεγονός λαμβάνον χώραν εἰς κρισίμους περιστάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς- καί ἤνοιξε τόν δρόμον δι' ἐκλογὴν ἀξίου Ποιμένος, ἱκανοῦ νά ἐξαγάγῃ τὴν Ἱεροσολυμιτικὴν Ἐκκλησίαν καί τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου αὐτῶν.

Ἐκλογῶν κανονικῶν διεξαχθεισῶν βάσει τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κανόνων καί τοῦ Ἰορδανικοῦ Νόμου τοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1957, ἐξελέγη ἡ Ὑμετέρα σεπτὴ Μακαριότης ψήφοις ὁμοφώνοις τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ ποιμνίου Προκαθήμενος τοῦ παλαιάτου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί ἡγούμενος τῆς γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἐκτοτε ἀπ' ἀρχῆς ἕως καί σήμερον πρῶτον καί κύριον μέλημα τῆς Πατριαρχίας Αὐτῆς ἔθεσε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὴν ἀκύρωσιν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν διὰ τῶν ὄπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καί ἀριστερῶν, διὰ τῆς δικαστικῆς διαδικασίας, ταύτης δέ μὴ εὐθυκρινούσης καί διὰ τῶν νομίμων πολιτικῶν μέσων, διὰ τῆς κινητοποιήσεως διαμαρτυριῶν Ἐκκλησιῶν καί κρατῶν, δυναμένων νά προστατεύσουν τὴν χριστιανικὴν Κοινότητα εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν ἐκ τῶν προκλήσεων καί τῶν πιέσεων ἀκράιων φανατικῶν στοιχείων, τῶν ἐπιβουλεωμένων τὰς περιουσίας αὐτῆς, ἵνα αὕτη μὴ ἔχουσα ἐστὶν παραμένη ἀνέστιος εἰς τὴν κοιτίδα αὐτῆς. Τό φλέγον τοῦτο θέμα τῆς προστασίας τῶν χριστιανῶν τῆς Ἁγίας Γῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Προέδρου τῶν ΗΠΑ κ. Joe Biden δι' εἰδικῆς ἐπιστολῆς Αὐτῆς, ἐπιδοθείσης αὐτῷ, ὅτε Αὕτη, τόν Ἰούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπεδέχθη καί ἐξενάγησεν αὐτόν εἰς τὴν Βασιλικὴν τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ.

Οὐχ ἦττον ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης δέν κατεβλήθη ἐκ τῶν προσπαθειῶν τούτων, ἀλλὰ ἐπεδόθη ταυτοχρόνως καί εἰς ἄλλα ἔργα ἄξια μνήμης, ὡς εἶναι ἡ μετὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κουβουκλίου τοῦ Παναγίου Τάφου τό ἔτος 2017 ἐνεργός συμμετοχὴ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τό βάσει ἐπιστημονικῆς μελέτης τοῦ Πανεπιστημίου Sapientia τῆς Ρώμης ἀρξάμενον καί συνεχιζόμενον διὰ συνεργασίας τῶν Τριῶν Μειζόνων Κοινοτήτων ἐπίσης ἱστορικόν ἔργον τῆς συντηρήσεως τοῦ δαπέδου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως εἰς τό Ἐπτακάμαρον καί εἰς τὴν βορείαν πτέρυγα τῆς ροτόντας καί τῆς στερεώσεως τοῦ ὑπεδάφους τῶν χώρων τούτων δι' ἐπιστημονικῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν. Ὡσαύτως προτεραιότητα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀπετέλεσε καί ἀποτελεῖ ἡ στερέωσις καί διακόσμησις τοῦ ἐξιδιασμένου ἡμετέρου χώρου τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, διὰ τὴν ὁποῖαν Αὕτη ἠξιοποίησε τό ἐνδιαφέρον τοῦ γνωστοῦ εὐσεβοῦς ἐπιχειρηματίου καί Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὅρους κ. Ἀθανασίου Μαρτίνου, ἐπισκεφθέντος δὲς ἐντός ἐνός ἔτους τό ἡμέτερον Πατριαρχεῖον καί ἐνημερωθέντος διὰ προσφορὰν χορηγίας καί διὰ τό ἕτερον ἀρξάμενον ἔργον λειτουργίας ἐπιστημονικοῦ Κέντρου Θεολογικῶν Ἐρευνῶν εἰς τὴν ἱεράν Μονὴν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Εἰς ταύτην ἤδη τό Πατριαρχεῖον ἐδαπάνησε ἀφειδῶς οὐχὶ εὐκαταφρόνητα ποσά δι' ὑλικά καί ἐργασίαν συντηρήσεως ὑπὸ τοῦ ἐκ Κύπρου εἰδήμονος συντηρητοῦ κ. Σταύρου Ἀνδρέου πλειάδος παλαιτύπων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς περιφήμου ἱστορικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ καί τῶν θησαυρῶν τοῦ Ἀρχείου τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐπίσης τό ἀνέκαθεν ἐγνωσμένον ἐνδιαφέρον τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπὲρ τοῦ Ὀρθοδόξου Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου ἐμπράκτως ἐξεδηλώθη καί προσφάτως διὰ τῆς ἐπιλογῆς, τῆς χειροτονίας καί τοῦ διορισμοῦ πεπαιδευμένων κληρικῶν πρὸς κάλυψιν θέσεων ἐνοριῶν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰορδανίαν καί Ἰσραήλ, δι'

ἀποστολῆς νέων διὰ θεολογικὰς σπουδὰς εἰς Ἑλλάδα, διὰ τῆς οἰκονομικῆς συμβολῆς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου εἰς τὴν ἀποτελείωσιν καὶ εἰς τὴν τέλεισιν Ἐγκαινίων τοῦ ἱεροῦ παμμεγέθους Ναοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου τῆς Κοινότητος Σαχνίν τῆς περιοχῆς Ἄκκρης καὶ τῆς Κοινότητος Κούφρ Σμέα τῆς αὐτῆς περιοχῆς, διὰ τῶν Ἐγκαινίων στεγαστικοῦ συνοικισμοῦ εἰς τὴν κώμην τῆς Μπετζάλλας, προσφέροντος στέγην ἐπὶ συγκαταβατικοῖς ὄροις πληρωμῆς εἰς τετρακοσίαις πεντήκοντα οἰκογενείας, διὰ τῆς ἀρμολογήσεως ἐξωτερικῶς τοῦ Καθεδρικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, κατοχυρουμένου οὕτως καὶ τοῦ προσκυνηματικοῦ δικαίωματος ἡμῶν εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, διὰ τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ κ. Μαρτίνου τῆ Ὑμετέρα εἰσηγήσει συγχρόνου ἀκτινογραφικοῦ μηχανήματος διὰ τὴν Πολυκλινικὴν τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου, διὰ τῆς συνεχιζομένης ριζικῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἀνακαινίσεως τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ καὶ διὰ τῆς ἀναδείξεως τῆς πλησίον αὐτῆς ἀρχαίας Μονῆς τοῦ «Καθίσματος», καθυστερούσης, λόγω μὴ χορηγήσεως εἰσέτι τῆς παρά τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων κανονικῆς ἀδείας. Ταυτοχρόνως ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐμερίμνησε καὶ διὰ τὸ Ρωσόφωνον ποιμνιον Αὐτῆς ἀναθέτουσα τὴν ἀμεσωτέραν Ποιμαντικὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ εἰς τὸν Μητροπολίτην Ναζαρέτ Κυριακόν καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων Ἀριστόβουλον καὶ Προεξάρχουσα θείας Λειτουργίας εἰς τὸν ἐν Μπέρ-Σέβα εὐκτήριον οἶκον τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἁγίου Σωφρονίου, ἀναμενομένης τῆς ἐκεῖ ἀνεγέρσεως εὐπρεποῦς ἱεροῦ Ναοῦ διὰ τῆς λήψεως τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο ἀδείας παρά τῆς Δημαρχίας.

Τὴν προσοχὴν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος δὲν διέλαθεν ἢ ἀνέκαθεν ταλαιπωροῦσα τὴν Ἀγιοταφτικὴν Ἀδελφότητα λειψανδρία, τὴν ὁποίαν προσεπάθησε Αὕτη νὰ καλύψῃ δι' ἀποσπάσεως παρ' ἡμῖν κληρικῶν ἐξ Ἁγίου Ὁρους ἢ ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς τὸν Γέροντα Δραγουμᾶνον καὶ Σχολάρχην Ἀρχιμανδρίτην Ματθαῖον τοῦ δυσκόλου ἔργου ἐπιλογῆς νέων ἱεροσπουδαστῶν τῆς Σχολῆς Σιών, ὡς ἐλπίδος τοῦ μέλλοντος.

Τὰ ἀξιοχρέως μνημονευόμενα εὐφημα ταῦτα, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ἀποτελοῦν ὠρισμένα μόνον ἀνάλεκτα ἐκ τῆς πλουσίας Πατριαρχικῆς δραστηριότητος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, διδόντα τὴν ἀφορμὴν εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἀγιοταφίτας ἐπὶ τῇ εὐσήμενῃ ἐπετειακῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ διὰ τὴν ἐν Χριστῷ καύχησιν ἡμῶν καὶ ἀποτελοῦντα τὴν βάσιν διὰ τὴν ἔμπνευσιν ἐκ τοῦ παραδείγματος Αὐτῆς, ἐνθάρρυνσιν καὶ ἐνίσχυσιν ἡμῶν, τοῦ κλήρου καὶ τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου, εἰς τὴν καλλιέργειαν αἰσιδόξου διαθέσεως ἐπιμελείας καὶ ἐμπλουτισμοῦ ἔργων ἀγαθῶν εἰς τὸν στίβον τῶν προσωπικῶν ἀρετῶν καὶ τὸν στίβον τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Ρωμαιορθοδόξου ἔθνους ἡμῶν ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς.

Ἐν τοιαύτῃ αἰσιδόξῳ διαθέσει ψυχῆς, ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀδελφότητος ὅλης, εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, ὑγιεινά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῆ καὶ καρποφόρα, ἐν δυνάμει κυβερνητικῆς κραταιᾶς, κατερχομένη ἄνωθεν πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους . Γένοιτο”.

Ἀκολουθῶς προσεφώνησεν ὁ ἐξοχώτατος Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελος Βλιώρας διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες καί Κύριοι.

Αποτελεῖ γιά τόν όμιλοῦντα ξεχωριστή τιμή νά έκπροσωπεῖ καί φέτος τήν Πατρίδα μας στόν πανηγυρικό έορτασμό τῆς έπετείου τῆς ένθρονίσεως σας, ήμέρα γιορτῆς γιά τήν Άγιοταφίτικη Άδελφότητα καί τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων πού λαμβάνει χώρα στήν ιστορική ἔδρα τῆς Μητέρας τῶν Ἐκκλησιῶν, μέ τή δισχιλιετή ιστορική της διαδρομή.

Στίς δύσκολες καί ένίστε συγκρουσιακές συνθήκες πού διέρχεται ή πολύπαθη Άγία Γῆ καί ή εὐρύτερη περιοχή μας, τό Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων, ὑπό τήν ήγεσία σας, αποτελεί παράγοντα σταθερότητας, καταλλαγῆς, μετριοπάθειας καί φάρο έλπίδας γιά ἕνα μέλλον γιά τήν περιοχή αὐτή ἀπαλλαγμένο ἀπό τή μισαλλοδοξία καί τό φανατισμό.

Εἶναι ή σημερινή ήμέρα, μιά εὐκαιρία, Μακαριώτατε, ἀνακαλώντας στή μνήμη τήν διαδρομή σας καί τήν παρουσία σας, στό θρόνο τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας, νά Σᾶς έκφράσουμε, τόν σεβασμό καί τήν έκτίμηση μας γιά τό μεγάλο ποιμαντικό σας ἔργο καί γιά τό σημαντικό καί ένθικό ἔργο τῆς περίσωσης καί ἀνάδειξης τῶν Ἱερῶν προσκυνημάτων στούς Άγιους Τόπους καί τῆς διαφύλαξης τῶν δικαίων τοῦ Πατριαρχείου, ἀγόγγυστα καί μέ άγιοταφίτικό σθένος καί καρτερία, εἰς πείσμα τῶν καιρῶν, κατά τάς βελτίους παραδόσεις τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων καί τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου.

Μακαριώτατε,

Ἡ Ἑλληνική Πολιτεία Σᾶς περιβάλλει μέ έκτίμηση καί πηγαῖο σεβασμό, ἀναγνωρίζοντας τό σημαντικότερο ἔργο πού έπιτελεῖτε, έπικεφαλῆς τῶν Μελῶν τῆς Άγιοταφίτικῆς Άδελφότητας καί εἶναι πάντα, εἰλικρινῆς καί σταθερός ἀρωγός καί συμπαραστάτης στόν ἀγώνα σας, έκφράζοντας, ἄλλωστε, καί τήν όμόθυμη, πάνδημη καί όλόπλευρη στήριξη τῶν ὅπου Γῆς Ἑλλήνων, ὅπως ἀποδεικνύεται, κι ἀπό τή συρροή στούς Άγιους Τόπους εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἀπό τόν Ἑλληνισμό, μετά τή δοκιμασία τῆς πρόσφατης πανδημίας.

Γιά τήν Ἑλλάδα, ή προσπάθεια, τῶν δικαίων καί προνομίων τοῦ παλαίφατου Ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, ὅπως καί τοῦ Ἐθιμικοῦ Προσκυνηματικοῦ Καθεστώτος, ἀποτελοῦν ήθικό καί ιστορικό χρέος καί ἀποστολή, στήν όποία ἔχουμε ταχθεῖ, μέ αἴσθηση εὐθύνης, καί ἔχοντας κατά νοῦ ὅτι, τό Ἱερό Καθίδρυμα αποτελεί κορυφαῖο σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τίς ήθικές καί πνευματικές ἀξίες τῆς Πίστης μας, σύμβολο, ἄρρηκτα συνυφασμένο μέ τήν Άγία Γῆ ὡς πηγή ζωῆς, έλπίδας καί ἀγάπης.

Σέ αὐτό τό πνεῦμα, ή Πατρίδα μας, ὡς ἐφάνη κι ἀπό τίς πρόσφατες ἐδῶ έπισκέψεις τῆς πολιτικῆς καί ὑπηρεσιακῆς μας ήγεσίας καί δωρητῶν, μεριμνᾶ, ἀδόλως καί ἀκούραστα, γιά τήν ένίσχυση καί στερέωση τοῦ καθ'ήμας Πατριαρχείου καί τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου στήν ὑψηλή ποιμαντική καί ένθική του ἀποστολή νά αποτελεί τόν θεματοφύλακα τῆς διαχρονίας τῆς Ἑλληνικῆς καί Ἑλληνορθόδοξης παρουσίας στήν Άγία Γῆ, ὡς μαρτυρεῖται κι ἀπό τήν έπιγραφή στό Ἱερό Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου Τάφου, μετά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ 1810 «Κτῆμα καί

ἀφιέρωμα τῷ Χριστῷ τῶν Ὁρθοδόξων Ρωμαίων».

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας καί τῶν συναδέλφων πού ὑπηρετοῦν στό Γενικό Προξενεῖο τῆς Ἑλλάδος στά Ἱεροσόλυμα, εὐχόμαστε, ἐκ μέσης καρδίας, ὑπέρ υἰγείας, μακροημερεύσεως καί ἀπό Κυρίου στηρίξεως τοῦ ὑψηλοῦ πνευματικοῦ καί παρηγορητικοῦ ἔργου σᾶς ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχείου, τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, διακόνων καί φυλάκων τῶν Ἱερῶν Προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς καί τοῦ Ἑλληνορθόδοξου Ποιμνίου Σας”.

Προσεφώνησαν τόν Μακαριώτατον ἐπίσης ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν Μόσχας καί Ρουμανίας καί τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου, καί ἐκπρόσωποι τῶν Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν Ἀναπληρωτῆς Γραμματεῦς π. Ἰωάννης Σάουκα καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων καί ἄλλοι.

Τούτους ηὐχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Κύριος ὁ θεός εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, κατευδώσαι ἡμῖν ὁ θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν» (Ψάλμ, 67, 20), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ θεανθρώπινος πόλις θεοῦ ζῶντος, τούτέστιν ἡ ἀγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἐορτάζει σήμερον τήν Δεκάτην Ἑβδόμην ἐπέτειον τῆς Ἐνθρονίσεως τῆς ἡμετέρας Μετριότητος ἐπί τῷ Ἀποστολικῷ θῶκῳ τοῦ ἀγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου αὐτῆς.

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τήν «θεότευκτον σκηνήν», κατά Γρηγόριον Νύσσης, τόν ἱερόν δῆλον ὅτι θεσμόν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ στρατευομένης Ἐκκλησίας, τῆς ἀποτελούσης τό σῶμα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ θεοῦ Πατρός, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Αὐτός γάρ ὁ θεός τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατήρ τῆς δόξης ... ἔδωκε κεφαλὴν ὑπέρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τό σῶμα αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου» (πρβλ. Ἐφ. 1,17.23), κατά θεῖον Παῦλον.

Διό εὐγνώμονες ὄντες, κατήλθομεν μετά τῶν συνοδευόντων ἡμῖν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ «τῷ δόντι Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὑπέρ τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐνεστῶτος αἰῶνος πονηροῦ κατά τό θέλημα αὐτοῦ» (πρβλ. Γαλ. 1,4).

Ἀκούοντες τῆς εὐαγγελικῆς φωνῆς τοῦ θεηγόρου Λουκᾶ: «Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28), οὐκ ἐπαύσαμεν τήν μέριμναν ἡμῶν ὑπέρ τοῦ δοκιμαζομένου ἡμῶν ποιμνίου, τοῦ τελοῦντος ὑπό τήν ἄμεσον ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν καί πνευματικὴν εὐθύνην. «Εὐθύνατε τήν ὁδόν Κυρίου, λέγει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας», (Ἰω. 1,23).

Ἐπ' οὐδενί ὀλιγωρήσαμεν τῆς τηρήσεως, τὸσον τῶν πατρικῶν καὶ ἀποστολικῶν ἡμῶν παραδόσεων, ὅσον καὶ τῆς ἀδιαλείπτου λατρευτικῆς διακονίας τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀψευδῶν δῆλον ὅτι μαρτυρίων τῆς πίστεως ἡμῶν, «ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ» (Ψαλμ. 131,13), ἀλλ' οὐδέ καὶ τῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καὶ κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ εὐσεβοῦς καὶ βασιλικοῦ γένους τε καὶ ἔθνους τῶν Ῥωμαίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἦττον στοιχοῦντες εἰς τὸ παράγγελμα τοῦ θείου Παύλου «ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου» (Α΄ Κορ. 15,58) ἐξακολουθοῦμεν τῇ ὁδῷ τῆς δικαιοσύνης, τῇ ἀγαστῇ συνεργασίᾳ τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Κοινοτήτων, πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἐπιτοπίως καὶ διεθνῶς ἀπαιτοῦντες σεβασμὸν τοῦ ὑφισταμένου πολυθρησκευτικοῦ καὶ πολυεθνικοῦ καθεστώτος, τὸσον ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ «corpus separatum» τῆς Ἁγίας Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Ὁμολογοῦμεν μετὰ τοῦ ἱερωτάτου Παύλου, «ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις» (Ἐφ. 6,12). Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ γῆ τῆς Ἱερουσαλήμ ποτισμένη οὔσα μὲ τὸ ἀπολυτρωτικὸν αἷμα τοῦ Δικαίου, δῆλον ὅτι τοῦ Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ καταφύγιον παραμυθίας καὶ ἐλπίδος πάντων τῶν ἀνθρώπων ὡς κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος λέγων: «ἀδύνατον ψεύσασθαι θεόν, ἰσχυρὰν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες κρατῆσαι τῆς προκειμένης ἐλπίδος» (Ἐβρ. 6,18) τούτέστιν Χριστόν.

Ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, «ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν» (Ἐβρ. 12,2) καὶ παραμένοντες ἀμετάθετοι εἰς τὴν ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθεῖσαν ἡμῖν ἀποστολὴν οὐδὲν ἕτερον ποιοῦμεν εἰ μὴ τὸν σωτήριον εὐαγγελισμόν τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀπείρου φιλανθρωπίας τοῦ κενώσαντος ἑαυτὸν καὶ γενομένου ὑπηκούου μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, (πρβλ. Φιλιπ. 2,6-8).

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη δεκαεπταετής ἐπέτειος τῆς ἡμετέρας Ταπεινότητος καλεῖ ἡμᾶς οὐχί εἰς «ὑψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ θεοῦ» (Β΄ Κορ. 10,5), ἀλλ' εἰς «ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ θεοῦ καὶ πατρός καὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ εἶσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι» (Κολ. 2,3) κατὰ τὸν σοφὸν Παῦλον. Λέγομεν τοῦτο, διότι ὁ θρόνος τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν «πρωτοτόκων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων» (Ἐβρ. 12,23). «Ὡς θεὸς ὁ Χριστὸς ἔχει αἰώνιον τὸν θρόνον, ὡς δὲ ἄνθρωπος, καὶ ἀρχιερεὺς, καὶ ἀπόστολος τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἀκούει, κάθου ἐκ δεξιῶν μου», λέγει ὁ Θεοδώρητος Κύρου. Κατὰ δὲ τὸν Κλήμεντα Ἀλεξανδρείας, «ὁ γινώσκων ἑαυτὸν ἔστι θρόνος τοῦ Κυρίου» θρόνος δῆλον ὅτι χάριτος καὶ ἐλέους, κατὰ τὸν Παύλειον λόγον, «προσερχώμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν» (Ἐβρ. 4,16).

Σχολιάζων ὁ ἅγιος Ἰππόλυτος τὸ χωρίον τοῦ Ἡσαίου: «ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης καὶ ἤξει» (Ἠσ. 19,1) λέγει: «Κύριον δὲ τὸν Λόγον, νεφέλην δὲ κούφην τὸ καθαρῶτατον σκῆνος, [ἔφη] εἰς ὃ ἐνθρονισθεὶς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἰσῆλθεν εἰς τὸν βίον [τὸν ἀνθρώπινον] σεῖσαι τὴν πλάνην». Μὲ ἄλλα λόγια ἡ σημερινὴ ἐνθρονιστήριος ἡμῶν ἐπέτειος ἀφορᾷ εἰς τὸν ἐγκαινισμόν τοῦ θρόνου τοῦ Χριστοῦ ἐντὸς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ μάλιστα ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν

καιρῶ, τῆς «νέας τάξεως πραγμάτων», περί οὗ ὁ θεσπέσιος Παῦλος προεῖπεν, «ἐνστήσονται καιροί χαλεποί» (Β΄ Τιμ. 3,1). «Ἔσται γάρ καιρός ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται ... καί ἀπό μέν τῆς ἀληθείας τήν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπί δέ τούς μύθους ἐκτραπήσονται» (Β΄ Τιμ. 4,2-3). «Τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας» (Β΄ Θεσ. 2,7).

Ἡμεῖς ἔχοντες ἐπίγνωσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, ὅτι «τά ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεός ἵνα καταισχύνη τά ἰσχυρά» (Α΄ Κορ. 1,27), οὐ παυόμεθα τοῦ ἔργου ἐπί τῆς Πατριαρχικῆς, ἡγουμενικῆς καί ποιμαντικῆς ἡμῶν διακονίας τοῦ ἀποστολικοῦ καί μαρτυρικοῦ θρόνου τοῦ ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Ἄλλ' οὔτε καί πτοούμεθα, διότι ἔχομεν συλλειτουργούς καί συνκυρηναίους τούς σεβαστούς καί ἀγαπητούς ἐν Χριστῶ ἡμῖν Ἁγιοταφίτας ἀδελφούς, ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς τούς διακρινομένους διά τήν θυσιαστικήν τοῦ Ἁγιοταφιτισμοῦ αὐταπάρνησιν καί τό ἐκκλησιαστικόν αὐτῶν φρόνημα, τήν ἐνότητα, δῆλον ὅτι καί ἀγάπην, κατά τήν προτροπήν τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου Ἀντιοχείας: «πάντες οὖν ἐν ὁμονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν καί μηδεῖς κατά σάρκα βλεπέτω τόν πλησίον ἀλλ' ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ. Μηδέν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι, ἀλλ' ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑποτασσόμενοι τῷ θεῷ δι' αὐτοῦ ἐν Χριστῶ».

Ἐπ' ἀληθεία λέγομεν, ὅτι οὐ κρύπτομεν τήν ἀδημονίαν ἡμῶν, ἐπί τῇ ἐν τῷ σώματι τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐπικρατοῦση ἀκαταστασία καί διχοστασία. Διό καί ὁ Ἀρχιερατικός καί Πατριαρχικός θρόνος τῆς πόλεως, τῆς τῷ ἀπολυτρωτικῷ αἵματι τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ ἡγιασμένης, οὐ σιωπῆσεται προσευχητικῶς ἐργάζεσθαι ὑπέρ τῆς τηρήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης (πρβλ. Ἐφ. 4,3).

Παρακαλέσωμεν τόν θεόν τῆς ὑπομονῆς καί τῆς παρακλήσεως καί τόν θεόν καί Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τό ἅγιον αὐτοῦ Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, «ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς πᾶσαν τήν ἀλήθειαν» (πρβλ. Ἰω. 16,13), διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως.

Ἡ δέ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύη πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἀποστολῇ ἡμῶν τῆς ἐν τῷ κόσμῳ καί τῇ περιοχῇ ἡμῶν μαρτυρίας τῆς ἀγάπης, τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπί πάντας τούς συμπροσευχηθέντας ἡμῖν καί τούς διά τῆς παρουσίας αὐτῶν τιμήσαντας τήν Ἐνθρονιστήριον ταύτην ἑορτήν Ἡμῶν, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν φωτιστικήν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν. Θερμάς ἐκφράζομεν εὐχαριστίας πρὸς τόν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἁγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί πρὸς πάντας τούς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ.

Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τόν Ἀρχιμανδρίτην Φιλόθεον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Κοινοτήτων τῆς περιοχῆς Ἄκκρης, τόν Αἰδεσιμώτατον Οἰκονόμον π. Σάββαν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τοῦ χωρίου τῶν Ποιμένων, τόν Ἀναπληρωτήν Γραμματέα π. Ἰωάννην Σάουκα ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου των Ἐκκλησιῶν, τόν κ. Ὅδε Καουάς, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν Ἀραβοφώνων Σχολῶν τοῦ Πατριαρχείου καί τήν κ. Παναγιώταν Καφετζῆ ὁμιλήσασαν ἐξ ὀνόματος τῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας